

Osobowość Ducha Świętego

Tekst biblijny: J 14,16-18, 16,5-15.

Cel lekcji:

Poznanie: Dostrzeżenie znaczenia zrozumienia faktu, iż Duch Święty jest boską Osobą, a nie jedynie mocą pochodzącą od Ojca.

Odczucie: Doświadczenie głębszego uznania i pełniejszego polegania na działaniu Ducha Świętego w codziennym życiu.

Działanie: Rozwijanie wrażliwości na głos Ducha Świętego i większej otwartości w odpowiadaniu na Jego kierownictwo.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Duch Święty jest tak samo boską Osobą jak Ojciec i Syn.

A. Jakie cechy osobowości *Biblia* przypisuje Duchowi Świętemu?

B. Jak definiuje się osobowość? Co czyni osobę osobą? Jak cechy Ducha Świętego wymienione w *Biblii* świadczą, że posiada On osobowość?

II. Odczucie: Duch Święty pragnie napelnić każdego wierzącego.

A. Dlaczego tak ważne jest zrozumienie, że Duch Święty jest Osobą Bóstwa tak samo jak Ojciec i Syn?

B. Co czujesz wiedząc, że Jezus nie zostawił nas sierotami, ale jest osobiście obecny za pośrednictwem Ducha Świętego?

III. Działanie: Duch Święty pragnie pełniej objawiać Jezusa.

A. Największym pragnieniem i radością Ducha Świętego jest składanie ludziom „świadcstwa” o Jezusie. Poświęć codziennie czas na systematyczne czytanie ewangelii, aby umożliwić Duchowi Świętemu wywyższanie Jezusa wobec ciebie. Co w twoim osobistym życiu duchowym najbardziej pomaga ci w znajdowaniu czasu na słuchanie głosu Ducha Świętego?

B. Jakimi szczególnymi doświadczeniami w kwestii objawienia miłości Bożej przez Ducha Świętego możesz się podzielić z innymi uczestnikami lekcji? Dlaczego właśnie te doświadczenia mają dla ciebie szczególne znaczenie?

Podsumowanie: Kiedy otwieramy nasze serce na działanie Ducha Świętego, uświadamiając sobie, że jest On osobowym Reprezentantem Chrystusa, trzecią Osobą Bóstwa, wówczas On objawia nam Jezusa w całym Jego pięknie i sprawia, że naszym życiem przynosimy chwałę Jezusowi.

Cykl nauczania:

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: J 16,7.

Klucz duchowego rozwoju: Duch Święty nie jest ograniczony czasem ani miejscem. Kiedykolwiek Go potrzebujemy, On jest z nami. Dokądkolwiek udajemy się w imieniu Chrystusa, Duch Święty towarzyszy nam, prowadzi nas, doradza nam, wspiera nas i wzmacnia oraz inspiruje nadzieją. Kiedy codziennie uświadamiamy sobie realność działania Ducha Świętego, Jego stałą obecność, nasze serca wzbierają radością.

Tylko dla nauczyciela: Lekcja tego tygodnia ukazuje to, jak *Pismo Święte* świadczy o osobowości Ducha Świętego. Niektórzy zaprzeczają faktowi, iż Duch Święty jest trzecią Osobą Bóstwa. Twierdzą, że Duch Święty jest tylko siłą czy esencją pochodzącą od Ojca, a nie odrębną Istotą i boską Osobą.

W naszym studium w tym tygodniu dokonamy systematycznego przeglądu fragmentów *Biblii*, które wyraźnie wykazują zarówno boską naturę, jak i osobowość Ducha Świętego. Trzy podstawowe cechy osobowości to zdolność rozumowania, zdolność dokonywania wyborów oraz zdolność inteligentnego komunikowania się. Duch Święty posiada wszystkie te trzy cechy i to w stopniu wybitnym, absolutnym. W tej lekcji przyjrzymy się szczególnie dwóm pierwszym z tych cech.

Otwarcie dyskusji: Kiedy myślisz o Duchu Świętym, co przychodzi ci na myśl? Jak wyraźne jest twoje zrozumienie natury, roli i działania Ducha Świętego? Znacznie łatwiej jest myśleć o Ojcu i Synu jako boskich Osobach niż myśleć w ten sposób o Duchu Świętym.

Często łączymy widzialną postać z osobowością. Trudno nam sobie wyobrazić osobę nie mającą postaci. Natura Ducha Świętego jest tajemnicą. Nieskończone sprawy są trudne do pojęcia dla człowieka, ale to, że czegoś nie rozumiemy, nie musi oznaczać, że to nie istnieje.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego zrozumienie natury Ducha Świętego jest tak ważne?
2. Dlaczego lud Boży potrzebuje działania Ducha Świętego w codziennym życiu?
3. Czego możemy się nauczyć ze słów Jezusa o Duchu Świętym zapisanych w J 16,13-14?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Kiedy mamy do czynienia z Bożymi tajemnicami, ważne jest, byśmy odkrywali, co *Biblia* mówi na dany temat, i byli gotowi pozostawić bez odpowiedzi to, co nie zostało objawione. W lekcji tego tygodnia skupimy się na tym, czego *Biblia* uczy o boskiej Osobie Ducha Świętego i co jest dla nas źródłem wsparcia i siły w codziennym życiu.

Komentarz biblijny

I. „Stojący u boku” - Duch Święty jak Pomocnik i Pocieszyciel (przeczytaj J 14—16).

W swojej mowie o Duchu Świętym w J 14—16 Jezus czterokrotnie użył słowa „Pocieszyciel” (J 14,16.26;15,26; 16,7). Greckie słowo *parakletos* dosłownie oznacza „stojący u boku”. W kulturze greckiej w starożytnym sądzie podsądny mógł liczyć na pomoc *parakletosa*, który zapewniał mu nie tylko opiekę prawną, ale także dbał o jego potrzeby fizyczne, takie jak żywność i godziwe warunki. Troszczył się także o jego potrzeby emocjonalne i psychologiczne, takie jak potrzeba wsparcia i nadziei. Jednak najważniejsze były potrzeby prawne - *parakletos* pełnił rolę adwokata.

Jakże wymowne porównanie przedstawiające Ducha Świętego jako Tego, który stoi przy nas, by zaspokajać nasze potrzeby fizyczne, umysłowe, emocjonalne i duchowe! Jako dzieci Boże nigdy nie znajdziemy się w takiej sytuacji, w której On nie mógłby nam towarzyszyć. Nie ma takiego doświadczenia, w którym On byłby bezradny. Nasz boski Pocieszyciel jest zawsze z nami, gotowy pomagać nam w każdej potrzebie.

Do rozważenia: Jakie jest oryginalne greckie słowo oznaczające Ducha Świętego w J 14,16 i co dosłownie oznacza? Jak to znaczenie pomaga nam zrozumieć pełniej pojęcie Ducha Świętego jako zarówno Pomocnika jak i Pocieszyciela? W jaki sposób przychodzi On ma z pomocą? Jakie nasze potrzeby zaspokaja?

II. Osoba Ducha Świętego (przeczytaj Rz 8,27; 1 Kor 12,11).

Apostoł Paweł używa dwóch ważnych słów opisujących boską osobowość Ducha Świętego: *umysł* i *wola*. W Rz 8,27 mówi o „zmyśle [umyśle] Ducha” (BG). W 1 Kor 12,11 wskazuje, że Duch Święty daje dary duchowe każdemu wierzącemu indywidualnie „jak chce”. Umysł i wola to dwie szczególne funkcje osobowości. Przyjrzymy się bliżej pojęciom „umysłu” i „woli” w *Biblii* przedstawionym w kontekście ludzi wierzących w Chrystusa, abyśmy pełniej pojęli, co to znaczy, że Duch Święty posiada jedno i drugie.

Umysł jest ośrodkiem myśli. To w umyśle rozum, sumienie i osąd kształtują decyzje. Biblia używa słowa „umysł”, w kontekście takich zagadnień jak świętość, jedność i czystość umysłu - wartości, o które wierzący mają się starać i modlić. Na przykład, *Biblia* mówi nam, że mamy posiadać umysł Chrystusowy (Flp 2,5; 1 Kor 2,16) czyli Jego święty charakter. Mówiąc o potrzebie jedności wśród wierzących *Biblia* wzywa nas, byśmy byli „jednomysłni” (Rz 12,16; Flp 4,2; 2 Kor 13,11). Przebywanie w obecności Chrystusa sprzyja zdrowemu umysłowi, o czym świadczy historia ludzi dręczonych przez demony. Gdy demony zostały usunięte, opętani odzyskiwali „zdrowe zmysły” (Mk 5,15; Łk 8,35), co w greckim oryginale może oznaczać także „zdrowy umysł” (*Vines Expository Dictionary of New Testament Words*, s.v. *sophroneo*, (<https://www.blueletterbible.org/lang/Lexicon/Lexicon.cfm?strongs=G4993&t=KJV>).

Jak posiadanie umysłu jest definiującą cechą osobowości zarówno ludzkiej jak i boskiej, tak samo taką cechą jest posiadanie woli. Zwierzęta posiadają umysł. Ale wola czyli zdolność podejmowania racjonalnych decyzji odróżnia nas od zwierząt. Posiadanie woli jest jednym z elementów naszego podobieństwa do Boga. Nie jesteśmy stworzeniami kierującymi się instynktem i biologicznymi potrzebami. Bóg dał nam zdolność podejmowania moralnych wyborów dzięki właściwemu używaniu woli. Ellen G. White podsumowała to w zwięzły sposób: „Wola jest mocą rządzącą w naturze człowieka, mocą decyzyjną, mocą dokonywania wyboru. Każda rozumna ludzka istota ma moc, by wybrać to, co dobre. W każdym doświadczeniu życia Słowo Boże mówi nam: »Wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć« (Joz 24,15). Każdy może dostosować swoją wolę do woli Boga, może postanowić, że dochowa Mu posłuszeństwa, a poddając się w ten sposób Bożemu działaniu, może stanąć niewzruszony wobec wszelkich złych wpływów” (Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 2010, wyd. II, s. 203). To dzięki właściwemu korzystaniu z woli pod kierownictwem Ducha Świętego rozwijany jest pobożny charakter.

Ponieważ Duch Święty ma zarówno boski umysł, który myśli i rozumuje, oraz boską wolę, dzięki której wybiera i decyduje, to z samej definicji musi być boską Osobą. Nie jest więc jedynie siłą pochodzącą od Ojca czy jakimś elementem osobowości Boga. Jest odrębną, szczególną Osobą. Duch Święty myśli, rozumuje, podejmuje decyzje i wybiera. Jest tak samo realną i boską Osobą jak Ojciec i Syn.

Do rozważenia: Zdefiniuj cechy osobowości i uzasadnij, dlaczego na podstawie tej definicji Duch Święty - jakkolwiek okryty tajemnicą - spełnia kryteria osobowości.

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Poprowadź uczestników lekcji w praktycznej dyskusji o tym, jak Duch Święty objawia prawdę Słowa Bożego, a zwłaszcza fakt, iż Jezus jest „drogą, prawdą i życiem” (J 14,6). Skoro Jezus jest „prawdą”, to jak powinniśmy rozumieć to, że powiedział On swoim uczniom, że Duch Święty wprowadzi ich we „wszelką prawdę” (J 16,13)?

Pytania do przemyślenia/zastosowania

1. Kiedy myślimy o Duchu Świętym działającym pośród nas, nie powinniśmy myśleć o Nim jak o jakiejś „kosmicznej mocy” która prowadzi nas w jakiś sposób. Kiedy oczekujemy prowadzenia Ducha Świętego, to nie liczymy na jakieś mistyczne doznania prowadzące nas do rzekomego wewnętrznego światła. Prosimy Boga wszechświata o wsparcie trzeciej Osoby Bóstwa. Dlaczego Duch Święty wydaje się nam czasami tajemniczy? Jak Jego osoba i obecność mogą się stać częścią realiów naszego życia?
2. Co możemy zrobić, by być bardziej podatnymi na działanie Ducha Świętego?
3. Jakie praktyczne kroki możemy podjąć, by słuchać głosu Boga przemawiającego przez Ducha Świętego, gdy studiujemy Słowo Boże?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Duch Święty jest dla nas potężnym Sprzymierzeńcem w pokonywaniu grzechu i uzdalnianiu nas do radosnego i obfitego chrześcijańskiego życia. Duch Święty wzmacnia nas do odpierania pokus, wspiera w trudnościach i pomaga nam podejmować właściwe decyzje. Gdy pozwalamy Duchowi Świętemu napełnić nasze życie Jego boską obecnością, będziemy żyć pełnią życia zamiast zmagać się o własnych siłach z podstępami złego i frustrować się kolejnymi porażkami. Będziemy się cieszyć zwycięstwami, które daje nam Duch Święty.

Zadania

1. Poproś uczestników lekcji, by podzielili się najważniejszymi myślami, jakie przyszły im do głowy podczas jej studiowania.
2. Omówcie, co znaczy dla was osobiście fakt, iż Duch Święty jest naszym boskim *Parakletosem*.
3. Poproś uczestników lekcji, by podzielili się tym, jak słuchają głosu Ducha Świętego, gdy rozmyślają o Słowie Bożym i dokonaniach Boga.